

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200386
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118200386.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: M. W., G.. XX.XX.XXXX, K. L.N. XX, XXX XX E., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur a o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.702,70 Eur zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,88% v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 12.01.2018 žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur a zároveň, aby určil zmluvnú podmienku v bode 2.4. Úverovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „ náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 1.096,30 Eur“ za neprijateľnú a rovnako, aby súd určil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 10.1. Úverovej zmluvy zo dňa 05.10.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení, že „ klient a veriteľ sa podpisom Úverovej zmluvy dohodli, že veriteľ pri podpise Úverovej zmluvy uhradí za klienta na účet predajcu sumu vo výške 800 Eur (marketingová akcia), ktorá bude použitá na úhradu časti kúpnej ceny predmetu financovania, vo výške uvedenej v Kúpnej zmluve a ďalej na úhradu ceny tovaru, ktorý klient od predajcu pri uzatvorení Úverovej zmluvy obdržal, vo výške uvedenej na daňovom doklade“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobu vo veci samej žalobca odôvodnil tým, že spolu so žalovaným uzatvoril dňa 05.10.2012 Úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo financovanie kúpy motorového vozidla v hodnote 5.545 Eur. Zároveň pri kúpe tovaru zaplatil akontáciu 555 Eur, zvyšnú cenu sa zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 269,31 Eur, ročná úroková sadzba predstavovala 33,41 %, RPMN 39,10 % a priemerná hodnota RPMN bola vo výške 50 %. Zo strany žalovaného mu bola odpočítaná suma 1.096,30 Eur, ako náklady spojené s poskytnutím úveru. Žalobca je toho názoru, že uzatvorená Zmluva o úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a ďalej rozlíšenie splátky na istinu a príslušenstvo. Žalobca zároveň poukázal na vysoký úrok v zmluve vo výške 33,41 %, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pri spotrebiteľských úveroch od jedného do piatich rokov predstavovala 11,57 % ročne. Pokiaľ ide o náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 1.096,30 Eur, žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, tento poplatok nebol individuálne dojednaný. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCo XXX/XXXX zo dňa 21.11.2012. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, žaluje rozdiel medzi platbami titulom úveru vo výške 9.695,15 Eur a sumou úveru 4.990 Eur. Bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 4.705,15 Eur. Žalobca poukázal na neprijateľnú zmluvnú podmienku, tzv. marketingovú akciu v bode 10.1. Zmluvy, pri ktorej mu odrátal žalovaný sumu 800 Eur. Tieto neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 28.02.2018, v ktorom uviedol, že sumu vo výške 2.702,70 Eur žalobcovi zaplatil, čo súdu preukázal výpisom z účtu. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobcu v časti bezdôvodného obohatenia vzniesol žalovaný námietku premlčania, a to s poukazom na poslednú platbu, ktorú realizoval žalobca v prospech žalovaného dňa 21.10.2015. Nárok žalobcu je premlčaný, tak v subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej dobe. Žalobca z tohto dôvodu nemá naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

3. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním žalobcu a listinnými dôkazmi, a to žalobou zo dňa 12.01.2018, Úverovou zmluvou Č.. A. zo dňa 05.10.2012, splátkovým kalendárom Zmluvy i úvere, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 05.10.2012 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom podpísaná Úverová zmluva Č.. A., na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 6.086,30 Eur, náklady spojené s poskytnutím úveru predstavovali 1.096,30 Eur, pričom úver bol poskytnutý za účelom financovania osobného automobilu značky škoda Octavia Combi Elegance v celkovej predajnej cene 5.545 Eur, vrátane DPH. RPMN predstavovala 39,10 %, ročná úroková sadzba 33,414555 %, konečná splatnosť úveru bola dňom 02.10.2015, mesačná splátka predstavovala 269,31 Eur a prvá splátka bola splatná dňa 02.11.2012. Žalobca sa zaviazal splácať úver žalovanému v počte splátok tridsaťšesť. V bode 2. bod 2.4. sú uvedené náklady spojené s poskytnutím úveru 1.096,30 Eur.

5. Podľa čl. 10 bod 10.1, Úverovej zmluvy zo dňa 05.10.2012, klient a veriteľ sa podpisom Úverovej zmluvy dohodli, že veriteľ pri podpise Úverovej zmluvy uhradí za klienta na účet predajcu sumu vo výške 800 Eur (marketingová akcia), ktorá bude použitá na úhradu časti kúpnej ceny predmetu financovania vo výške uvedenej v Kúpnej zmluve a ďalej na úhradu ceny tovaru, ktorý klient od predajcu pri uzatváraní Úverovej zmluvy obdržal vo výške uvedenej na daňovom doklade. Ak nebude úver veriteľovi splatený v splátkach dohodnutých v Úverovej zmluve, nárok na poskytnutie marketingovej akcie klientovi zaniká a klient sa zaväzuje vrátiť veriteľovi hodnotu poskytnutej marketingovej akcie v plnej výške, najneskôr v lehote 30 dní odo dňa odoslania výzvy k jej vráteniu. Veriteľ je oprávnený hodnotu poskytnutej marketingovej akcie v odôvodnených prípadoch od klienta nepožadovať, a to najmä z ohľadom na dĺžku splácania úveru.

6. Podľa splátkového kalendára Zmluvy o úvere Č.. A. mal žalobca zaplatiť predmetný úver v 36 mesačných splátkach, počnúc od 05.10.2012 do 02.10.2015, pri mesačnej splátke 269,30 Eur. Z písomného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že suma vo výške 2.702,70 Eur bola žalobcovi poukázaná. Vo zvyšnej časti bola zo strany žalovaného vznesená námietka premlčania uplatneného nároku. Žalobca v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14.03.2018 vzal svoj žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.711,59 Eur späť, v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

7. Z dôvodu, že žalobca vzal svoj žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.711,59 Eur späť a právny zástupca žalovaného so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasil, súd postupom podľa § 144 a 145 C.s.p konanie v tejto časti zastavil.

8. Zo splátkového kalendára mal súd za preukázané, že žalobca zaplatil titulom splátok, počnúc od 05.10.2012 až do dňa 27.10.2015 celkový počet 36 splátok vo výške 269,31 Eur, žalovanému poukázal celkovú sumu 9.695,15 Eur, pričom poslednú splátku uhradil žalovanému dňa 27.10.2015.

9. Žalobca súdu uviedol, že so spoločnosťou Home Credit uzatvoril Úverovú zmluvu, nakoľko si potreboval kúpiť motorové vozidlo, poskytli mu úver 5.600 Eur, žalovanému zaplatil sumu 9.900 Eur, náklady spojené s úverom vo výške 1.096,30 Eur nemá vedomosť, čo zahŕňajú. Rovnako zo strany žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy nebol informovaný o marketingovej akcii, t.j. že sumu 800 Eur poukáže žalovaný predajcovi áut. Mal zriadený trvalý príkaz a splátky vo výške 269 Eur poukazoval žalovanému. Z dôvodu, že nemal dostatok finančných prostriedkov, zo strany žalovaného mu prišlo Oznámenie o ukončení zmluvy.

10. Z predloženej listiny zo dňa 03.06.2016 žalovaný potvrdil žalobcovi, že k tomuto dňu boli uhradené všetky záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o úvere A. žalobcu vo vzťahu k žalovanému.

11. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 28.05.2018 žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť, poukázal na to, že Zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti, keď v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru. To spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Zároveň mal za to, že suma vo výške 1.096,30 Eur, ktorá bola odrátaná zo strany žalovaného titulom nákladov spojených s poskytnutím úveru predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tento poplatok je neurčitý, je v rozpore s dobrými mravmi, rovnako mal za to, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj tzv. marketingová akcia, ktorá v zásade predstavuje zmluvnú pokutu a tú vo vzťahu k spotrebiteľovi určil dodávateľ. Spôsobuje to nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

12. Právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Mal za to, že nárok žalobcu vo zvyšnej časti potom, čo žalovaný plnil sumu 2.702,70 Eur je premlčaný, tak v subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o sumu 800 eur, tzv. marketingová akcia, tá bola poukázaná predajcovi áut. Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu bol ukončený plnením, došlo k ukončeniu tejto zmluvy, a preto nie je dôvod vyslovovať neprijateľné zmluvné podmienky.

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

21. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

22. Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

27. Touto žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 4.705,15 Eur z dôvodu, že žalobca bol toho názoru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú zákonné náležitosti. Žalovaný v tomto konaní vzniesol námietku premlčania, ktorú súd považoval v celom rozsahu za dôvodnú.

28. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. V tomto konaní mal súd za preukázané, že námietka premlčania vznesená žalovaným, je v celom rozsahu dôvodná. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že žalobca zaplatil poslednú splátku titulom poskytnutého úveru žalovanému dňa 27.10.2015. Žaloba bola na súd doručená až 12.01.2018.

30. Súd uvádza, že subjektívna premlčacia lehota začína plynúť v období, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení povinného subjektu, o jeho výška, avšak túto vedomosť je potrebné odvíjať od toho, kedy oprávnený subjekt získal vedomosť o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť toto bezdôvodné obohatenie. Nie je vôbec relevantné právne posúdenie predmetného nároku. Súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28CdO 685/2011 zo dňa 28.03.2012, 33OdO 528/2006 zo dňa 29.03.2007, 28CdO 3977/2007 zo dňa 18.03.2008, 30 CdO

2758/2006, ale aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1CdO 67/2011. Rovnako súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 413/2013.

31. Podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1CdO 67/2011 sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vedomosťou sa nerozumie znalosť právnej kvalifikácie, ale jedná sa len o skutkové okolnosti, z ktorých možno dôvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie. Podľa týchto rozhodnutí nie je významné, či oprávnený má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť uvedené skutkové okolnosti. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17C 372/2015 - 170 zo dňa 27.04.2016 odvolací súd v tomto rozhodnutí uviedol, že pre uplatnený nárok založený na bezdôvodnom plnení nad rámec poskytnutej istiny sú rozhodujúce tri zložky, o ktorých musel žalobca vedieť, aby mohol byť posudzovaný nárok titulom bezdôvodného obohatenia: 1. vedomosť o tom, že v dôsledku neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, 2. vedomosť o obsahu zmluvy, teda, že zmluva údaj o RPMN neobsahuje, 3. vedomosť o tom, že zo strany žalobcu došlo k plneniu nad rámec poskytnutej istiny. Odvolací súd uviedol, že tým, že splátky úveru uhrádza sám dlžník, v tomto prípade žalobca, v jemu známej výške, je možné urobiť úsudok o okamžiku zaplatenia sumy zodpovedajúcej istine na základe jednoduchého matematického výpočtu. Preto samotný dlžník musí sa dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatí. Rovnako súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co 216/2016 zo dňa 31.01.2017, v ktorom súd uviedol, že pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený subjekt v konkrétnom prípade dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Rozhodujúci je moment, kedy sa oprávnený subjekt dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde. Touto vedomosťou sa rozumie znalosť takých okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť, nie znalosť právnej kvalifikácie. Okolnosti, za ktorých sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, sú uvedené priamo v zákone. Vedomosť žalobcu ako spotrebiteľa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti jeho úveru je preto potrebné spájať s touto skutočnosťou, respektíve s vedomosťou o existencii zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ho nemôže ospravedlňovať to, že o tomto zákone nevedel. Viazat' začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na okamih kontaktu žalobcu s občianskym združením, ako to v tomto prípade preukazoval žalobca predložením prehlásenia od HOOS, od ktorého sa žalobca mal dozvedieť o tom, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a že z tohto dôvodu sa žalovaný mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť, by bolo neprimeranou ochranou práva vybočujúcou z účelu a právneho významu ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Subjektívna dvojročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia teda začala žalobcovi plynúť prvým dňom začatia splácania prvej splátky a následne splatením každej ďalšej splátky až nakoniec splatením celej poslednej splátky. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu Žilina 7Co 302/2016 zo dňa 09.11.2016, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 1CdO 67/2011.

32. Podľa aktuálneho rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 169/2017 zo dňa 10.01.2018, ale napr. aj rozhodnutia KS v Žiline sp. zn. 6 Co 233/2017 zo dňa 28.02.2018 z ich právnych záverov vyplýva, že subjektívna doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o úvere nad rámec toho na čo bol povinný. Nie je možné akceptovať tvrdenie, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel až na základe porady so svojím právnym zástupcom. Obdobný názor vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2581/98, 30 Cdo 2758/2006, 28 Cdo 1957/2012).

33. V danom prípade žalobca poslednú splátku úveru zaplatil žalovanému 27.10.2015, takže dvojročná premlčacia subjektívna lehota uplynula 28.10.2017, pričom žaloba bola podaná až 12.01.2018. Súd absolútne nesúhlasí s názorom, že v tomto prípade je možné aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu, ktorú súd uvádza je možné aplikovať len pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaného. Dôkazné bremeno o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu, bolo na žalobcovi. Priamy úmysel preukázať v tomto prípade nie je možné a o nepriamy úmysel ide, ak žalovaný nechcel priamo sa bezdôvodne obohatiť, ale pre prípad, že k tomu dôjde, bol s tým uzročený. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co 517/2015 zo dňa 31.01.2017, podľa ktorého na preukázanie úmyslu žalovaného získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia žalobcu o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale je nutné v každom jednotlivom konkrétnom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný

v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe takejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaný skutočne chcel získať na základe zmluvy o úvere odplatu vo forme poplatkov za poskytnutý úver, ale táto skutočnosť ešte sama o sebe nepreukazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie. V čase uzatvorenia zmluvy žalovaný nemohol vedieť a ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr posúdi súd ním uzatvorenú zmluvu so žalobcom ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nespĺňa zákonom požadované náležitosti, a teda, že bude posudzovaná ako zmluva bez úrokov a poplatkov. Podľa názoru odvolacieho súdu pri posúdení, či ide o úmyselné konanie nemožno totiž vychádzať z aktuálneho stavu, ale zo stavu v čase uzatvárania úverovej zmluvy. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné v danej veci aplikovať na beh plynutia premlčacej lehoty desaťročnú premlčaciu dobu.

34. Žalobca v tomto konaní absolútne nepreukázal, aby sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil. Z tohto dôvodu súd vznesenú námietku premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, považoval v celom rozsahu za dôvodnú s poukazom na poslednú platbu, ktorú uskutočnil žalobca v prospech žalovaného dňa 27.10.2015. Subjektívna dvojiročná premlčacia doba uplynula 28.10.2017, a keďže návrh bol podaný na súd až 12.01.2018, bola vznesená dôvodne, a preto žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia súd z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania zamietol.

35. Pokiaľ ide o žalobu o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok súd je toho názoru, že niet dôvodu na vyslovenie tejto neprijateľnej podmienky uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v zmluve o zabezpečení splátok. Aktuálny sporový poriadok umožňuje podať žalobu o určenie právnej skutočnosti len ak to vyplýva z osobitného predpisu. Týmto predpisom je Zákon o ochrane spotrebiteľa.

36. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

37. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

38. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že zákonodarca mal na mysli prípady, keď zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom stále trvá, len vtedy možno konkrétneho spotrebiteľa, a to v individuálnom spotrebiteľskom spore chrániť pred neprijateľnou zmluvnou podmienkou alebo chrániť ho pred porušením jeho spotrebiteľských práv. Ak je zmluvný vzťah ukončený, vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky pre konkrétneho spotrebiteľa nemá žiaden význam, ak súd nerozhoduje aj o plnení zo zmluvy, ktoré súvisia s danou neprijateľnou podmienkou. Súd poukazuje aj na stranu 1037 Veľkého komentára CSP autorov Štefček a spol. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie odvolacieho súdu a to Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co 17/2015 zo dňa 24.05.2016, kde bol obdobný prípad, v ktorom bol uplatnený nárok žalobcu spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu premlčania bola zamietnutá a odvolací súd uviedol a určil, že určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky by nedošlo k zmene právneho postavenia žalobcu, ani k vyriešeniu ich vzájomných vzťahov, a teda nezistil naliehavý právny záujem na danom určení a žalobu v celosti zamietol.

39. Obdobne postupoval aj Krajský súd Trnava vo svojom rozhodnutí 25Co 92/2016 zo dňa 21.06.2017, keď uviedol, že individuálny spotrebiteľ nemá naliehavý právny záujem na výlučne určovacej žalobe o neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez toho, aby sa zároveň domáhal uplatnenia alebo ochrany svojich spotrebiteľských práv. Vyhovenie takejto žalobe by nemalo žiaden praktický dopad na individuálne práva spotrebiteľa, neodstránilo by to stav neistoty v jeho právnom postavení ani ohrozenie jeho individuálnych práv a jednoznačne by neodvrátilo následnú žalobu o plnenie. Ochrana kolektívnych nie individuálnych

práv spotrebiteľov môžu na základe zákonného zmocnenia zabezpečiť združenia zriadené za účelom ochrany práv spotrebiteľa, čím môžu zabezpečiť efektívnu ochranu kolektívnych práv spotrebiteľov.

40. Súd zároveň poukazuje aj na znenie § 298 ods. 1, 2 C.s.p., z ktorého vyplýva, že musí byť uplatnený nejaký nárok na plnenie, či už zo strany dodávateľa alebo zo strany spotrebiteľa. Obdobný záver vyplýva z celokrajského školenia sudcov obvodu KS v Trnave z mája 2017 za účasti lektorov JUDr. Jany Bajánkovej a prof. Doc. JUDr. Mareka Števéčka, PhD.

41. Súd z vyššie uvedených dôvodov tak považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú, a preto ju zamietol.

42. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 256 C.s.p. Žalovaný poukázal žalobcovi sumu 2.702,70 Eur po podaní žalobného návrhu na súd. Žalobca vzal z tohto dôvodu svoj žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.702,70 Eur späť. Z procesného hľadiska tak v tejto časti zavinil zastavenie konania žalovaný. Úspech žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia predstavoval 57,44 % a jeho neúspech 42,56 %, keďže vo zvyšnej časti bola žaloba žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnutá z dôvodu úspešne vznesenej námietky premičania. Z tohto dôvodu súd žalobcovi priznal v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,88%, ako rozdiel medzi pomerom jeho úspechu a neúspechu. V časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok bola žaloba žalobcu zamietnutá, súd z tohto dôvodu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p., ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.